

ΟΙ “ΦΩΝΕΣ ΚΥΡΙΟΥ” που δε φθάνουν στα χέρια των πιστών

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

3 Μαΐου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3492)

Η ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ

Τήν ιστορία δέν τή γράφουν πάντοτε αὐτοί πού φαίνονται σπουδαῖοι. Ὅταν ἡ περίσταση καλεῖ, ἄνθρωποι πού δέν ἔχουν ὄνομα στήν κοινωνία, δέν ἔχουν κάνει μεγάλα κατορθώματα, πού ἡ ζωή τους δέν εἶναι γνωστή στούς πολλούς, συχνά ἀναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, ἐκεῖ πού

Ἄλλο ένα τεύχος, **ἀπό τα πλέον αρκετά τεύχη “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, τα οποία δεν έχουν φθάσει** στα χέρια των πιστών της ελληνικής επικράτειας λόγω του αποκλεισμού τους απο τα ιερά μυστήρια βάσει των εκτάκτων Πράξεων Νομοθετικών Περιεχομένου της Ελληνικής Πολιτείας ένεκα του κορονοϊου.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ 2020](#)

ΕΤΟΣ 68ον

3 Μαΐου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3492)

Η ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ

Τήν ιστορία δέν τή γράφουν πάντοτε αὐτοί πού φαίνονται σπουδαῖοι. Ὅταν ἡ περίσταση καλεῖ, ἄνθρωποι πού δέν ἔχουν ὄνομα στήν κοινωνία, δέν ἔχουν κάνει μεγάλα κατορθώματα, πού ἡ ζωή τους δέν εἶναι γνωστή στούς πολλούς, συχνά ἀναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, ἐκεῖ πού οἱ σπουδαῖοι αἰσθάνονται ἀδύναμοι νά παλέψουν, ἀκόμη καί νά φανερωθοῦν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ὁ «εὐσχήμων Ἰωσήφ» (Μάρκ. 15,42), ὁ βουλευτής τοῦ ἰουδαϊκοῦ Συνεδρίου, καταγόμενος ἀπό τήν Ἀριμαθαία, ὁ ὁποῖος δέν ἀνήκε στόν στενό κύκλο τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ Κύριος πέθανε πάνω στόν σταυρό καί τό σῶμα του ἦταν κρεμασμένο ἐκεῖ, κανείς ἀπό τούς μαθητές του δέν εἶχε τήν τόλμη νά ζητήσει τό σῶμα γιά νά ταφεῖ. Μόνο ὁ Ἰωσήφ τόλμησε καί ἐμφανίστηκε στόν Πιλάτο, γιά νά ἀναλάβει νά ἐκπληρώσει ἕνα χρέος πού δέν τοῦ ἀνῆκε. Καί ὅπως ἀθόρυβα ἦρθε στό προσκήνιο, ζητώντας τό σῶμα, ἀγοράζοντας σινδόνη, τοποθετώντας το στόν τάφο καί κλείνοντάς το μέ τόν λίθο, ἔτσι ἀθόρυβα θά ἀποσυρθεῖ, γράφοντας ἱστορία ἐκείνη τή δύσκολη στιγμή.

Τό κίνητρο τοῦ Ἰωσήφ

Τό Εὐαγγέλιο ἀναφέρει τό κίνητρο τοῦ Ἰωσήφ. «Ἦν προσδεχόμενος τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Περίμενε νά ἔρθῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἶχε ἀναζητήσεις. Εἶχε μελετήσει τή Γραφή. Ἐβλεπε τήν κοινωνική, πολιτική καί πνευματική πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς του, καί μάλιστα πάλευε ὡς μέλος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἰουδαίων νά καταθέσῃ τήν ἀποψή του. Κυρίως ὁμως ἐντός του ζοῦσε αὐτήν τήν προσδοκία τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μεσσία. Ἐνίωθε ὅτι δέν εἶχε νόημα ἡ ζωή μόνο μέσα ἀπό τά ἀνθρώπινα, τήν πολιτική, τίς ὑποθέσεις, τίς μέριμνες. Χρειαζόταν ἡ Βασιλεία τοῦ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ιε΄43-ις΄ 8)

«Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευ-
τής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας
εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος
ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν
αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέ-
θηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ
τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ
τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Τα-
κώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν
πρωῇ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλε-
γον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀνα-
βλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελ-
θοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον
στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζη-
τεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε, ὁ τόπος ὅπου
ἐθῆκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ,
ἐφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.
